

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พลศึกษาเป็นการศึกษาองค์หนึ่งอยู่ในองค์สี่ของการศึกษา ซึ่งได้แก่ พุทธิศึกษา จริยศึกษา พลศึกษา และหัตถศึกษา พลศึกษาเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดบูรณาการในด้านการศึกษาทั่วไปหากขาดการศึกษาองค์นี้แล้วจะทำให้การศึกษาไม่สมบูรณ์ เพราะขาดองค์ประกอบที่จะช่วยให้อุดมการณ์ทางการศึกษาของชาติ สำเร็จลุล่วงตามความมุ่งหมาย (กอง วิสุทธารมณ, 2513)

ความมุ่งหมายของพลศึกษาคือ มุ่งพัฒนาบุคคลในทุก ๆ ด้าน คือ ทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ให้เป็นพลเมืองที่มีสุขภาพและสมรรถภาพดี โดยการใช้กิจกรรมทางกายที่ได้เลือกสรร แล้วอย่างดีเป็นนรรควิธี (Charles a Bucher, 1985)

การพลศึกษาได้ถูกจัดให้เป็นองค์หนึ่งของแผนการศึกษาแห่งชาติทุกฉบับ แม้ว่าจะไม่ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่าพลศึกษาเป็นองค์หนึ่งของการศึกษาก็ตาม แต่ในความมุ่งหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้ ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนในหมวดที่ 1 ข้อ 6 ว่า ให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ และในหมวดที่ 6 ข้อที่ 51 ว่า รัฐพึงจัดการพลศึกษาในทุกระดับการศึกษาและพึงจัดให้แก่ประชาชนทั่วไปด้วย เพื่อเสริมสร้างและให้เกิดความสำนึกในคุณค่าของการศึกษา สุขภาพอนามัยและกิจกรรมการพักผ่อน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2520) ดังนั้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525-2529 จึงได้กำหนดแนวทางส่งเสริมและการพัฒนากีฬา โดยมุ่งเน้นจัดกีฬาเพื่อมวลชน ให้ประชาชนได้เล่นกีฬาเพื่อออกกำลังกายสม่ำเสมอและทั่วถึงกัน หวังผลจากการกีฬาในด้านการส่งเสริมสร้างสมรรถภาพทางด้านร่างกาย จิตใจ และสร้างคุณธรรมที่สังคมต้องการ

เมื่อกิจกรรมพลศึกษาเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ และมีคุณค่าต่อชีวิตมนุษย์ ดังนั้นวิชาพลศึกษาจึงเป็นวิชาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะจัดขึ้นในโรงเรียน โดยนักการศึกษาทั้งหลายมีความเห็นที่สอดคล้องกันดังนี้

ทอมสัน (Thomson, 1971) ได้ให้คำนิยามของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ซึ่งได้อาศัยการจัดกิจกรรมที่ได้เลือกสรรแล้ว เพื่อให้เกิดพัฒนาการในด้านการเจริญเติบโตในทุก ๆ ด้านของร่างกายและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เป็นพลเมืองดีและสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วอร์ดกี เพียร์ชอบ (2527) ได้กล่าวว่า การพลศึกษาเป็นกระบวนการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความเจริญงอกงาม และมีการพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกสรรแล้ว เป็นสื่อกลางในการเรียนรู้

คาร์ล ดับบลิว บุควอลเตอร์ (Karl W. Bookwalter, 1964) กล่าวว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาที่ทำให้เกิดการพัฒาที่ได้ผลที่สุด ในด้านบุรณาการและการปรับปรุงตัวทางด้านร่างกาย จิตใจและสังคม โดยจัดให้มีการสอนและการเข้าร่วมกิจกรรมประเภทกีฬา กิจกรรมเข้าจังหวะ และยิมนาสติกที่ได้เลือกสรรแล้ว ตามความต้องการของสังคม

บราวน์ แคมิล และแคสซิดี โรซาลินด์ (Brown Camile and Cassidy Rosalind, 1963) กล่าวว่า การพลศึกษาเป็นโปรแกรมหนึ่งในโรงเรียน ซึ่งเป็นการศึกษาด้านศิลปะและวิทยาศาสตร์ ในการเคลื่อนไหวและพฤติกรรมของมนุษย์โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวเป็นสื่อและการกระทำเหล่านั้นจะมีข้อกำหนดเป็นกฎเกณฑ์แสดงออกมาอย่างชัดเจน หรือแสดงโดยให้ใช้หลักความจริงตามธรรมชาติ

ชาร์ล เอ บุชเชอร์ (Charles A Bucher, 1975) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษาไว้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ในการพัฒนาการทางด้านร่างกาย วัตถุประสงค์ด้านนี้เกี่ยวข้องกับโปรแกรมของกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างพลังงานของร่างกายในแต่ละบุคคล ตลอดจนการพัฒนาระบบของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย
2. วัตถุประสงค์ในด้านการพัฒนาการทางด้านทักษะ วัตถุประสงค์ด้านนี้เกี่ยวกับการทำให้ร่างกายเคลื่อนไหวอย่างมีประโยชน์โดยใช้พลังงานให้น้อยที่สุด ด้วยความคล่องแคล่วและสามารถประกอบกิจกรรมได้อย่างสวยงามในกิจกรรมกีฬาและการเคลื่อนไหว

3. วัตถุประสงค์ในด้านการพัฒนาการทางสติปัญญา วัตถุประสงค์ด้านนี้เกี่ยวข้องกับ การรวบรวมความรู้เกี่ยวกับร่างกายโดยสามารถคิดและอธิบายความรู้นี้ได้

4. วัตถุประสงค์ด้านการพัฒนาการทางสังคม วัตถุประสงค์ด้านนี้เกี่ยวข้องกับ การช่วยบุคคลในการปรับตัวและการปรับตัวในกลุ่มในฐานะ เป็นส่วนหนึ่งของสังคม

ส่วนราชการที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษา ในส่วนที่เป็นโรงเรียนทั่ว ๆ ไป คือ กรมสามัญศึกษา ซึ่งมีหน้าที่จัดให้การศึกษาในระดับมัธยมต้น จนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้กับ ประชาชนทั่วประเทศ โดยได้จัดแบ่งส่วนการศึกษาออกเป็น 2 หน่วยงาน คือ

1. กองโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนรัฐบาลที่สังกัดกรมสามัญ ได้กำหนดให้ขึ้น ตรงต่อกองโรงเรียนรัฐบาล โดยกำหนดหน้าที่ให้กองโรงเรียนรัฐบาลจัดและควบคุมโรงเรียนรัฐบาล ให้ดำเนินการสอนตามหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดขึ้น เพื่อให้กิจการดำเนินไปด้วยดี ตามคำสั่งและนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและจัดการอบรมครูตามคำสั่งงบประมาณ

2. กองโรงเรียนราษฎร์ เนื่องจากจำนวนนักเรียนมีจำนวนเพิ่มขึ้นในอัตราสูง ทุก ๆ ปี โรงเรียนรัฐบาลที่จัดตั้งขึ้นไม่สามารถจะรับนักเรียนเพื่อให้การศึกษาได้อย่างทั่วถึง จึง ได้จัดตั้งกองโรงเรียนราษฎร์ขึ้นมามีส่วนช่วยในการศึกษาของประเทศมากขึ้น ซึ่งนับว่ามีส่วนที่ทำให้ เกิดผลดีต่อประชาชนเป็นอย่างสูง ในปัจจุบันโรงเรียนราษฎร์ได้ช่วยผ่อนภาระในการให้การศึกษา แก่เยาวชนของประเทศเป็นอย่างมาก โดยมีรัฐบาลช่วยสนับสนุนปรับปรุงและส่งเสริมคุณภาพของ โรงเรียนราษฎร์ให้ได้มาตรฐานและระดับประคองให้มีฐานะมั่นคงอยู่เสมอ เพื่อให้ภาระของ รัฐบาลลดน้อยลง พร้อมทั้งส่งเสริมด้านคุณวุฒิศู อาคารเรียน อุปกรณ์การสอนและอื่น ๆ ที่ เกี่ยวข้อง (คุรุสภา, 2507)

ยังมีหน่วยงานอีก 5 หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาให้กับทุกคนตาม อัตรภาพที่เขาจะสามารถรับได้คือ

1. เทศบาล มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาในเขตเทศบาล
2. กรุงเทพมหานคร รับผิดชอบการจัดการศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร
3. องค์การบริหารส่วนจังหวัด รับผิดชอบจัดการศึกษาประชาบาล
4. กระทรวงศึกษาธิการ โดยกรมสามัญศึกษา รับผิดชอบโรงเรียนประถมศึกษา

5. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน องค์กร และมูลนิธิต่าง ๆ
(สุจินต์ แยมแพ, 2521)

นอกจากนี้ยังมีโรงเรียนที่จัดขึ้นโดยมีหน่วยงานอื่น ๆ อีก ของกระทรวงศึกษาธิการอีกหลายหน่วยงานที่ช่วยผ่อนภาระในการให้การศึกษาแก่เยาวชนของประเทศ คือ โรงเรียนประถมศึกษาที่จัดโดยตำรวจตระเวนชายแดน โรงเรียนสาธิตในวิทยาลัยครูและโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย โดยมีจุดมุ่งหมายเช่นเดียวกับกระทรวงศึกษาธิการ ในการให้การศึกษาแก่เยาวชนของประเทศ แต่วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งโรงเรียนนั้นอาจจะมีส่วนแตกต่างกันออกไปบ้าง ตามสภาพและจุดมุ่งหมายของหน่วยงาน องค์กร หรือมูลนิธินั้น ๆ

โรงเรียนของมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย มีฐานะเป็นโรงเรียนเอกชนที่อยู่ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ปัจจุบันมีทั้งหมด 12 โรงเรียน (ไม่นับวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษา) กระจายอยู่แทบทุกภาคของประเทศ การบริหารงานของโรงเรียนนั้นบริหารโดยคณะนักบวชจากภราดาคณะเซนต์คาเบรียล โดยเป็นผู้บริหารโรงเรียนในตำแหน่งสูงสุด คือ อธิการ นอกจากนั้นทางมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ยังแต่งตั้งนักบวชให้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ อีก เช่น ตำแหน่งรองอธิการ อาจารย์ใหญ่ หัวหน้าสาขาวิชาการของโรงเรียน หัวหน้าสายของแต่ละสายวิชาประจำปี หัวหน้าการเงินและอื่น ๆ ทุกโรงเรียนมีการจัดการศึกษาในขอบเขตและได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารของมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย จะแตกต่างกันเฉพาะวิธีการดำเนินงานซึ่งขึ้นอยู่กับความคิด ทัศนคติและลักษณะการนำของอธิการของแต่ละโรงเรียน

โรงเรียนมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยได้มีการเริ่มก่อตั้งขึ้นเป็นโรงเรียนแรก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2428 คือ โรงเรียนอัสสัมชัญกรุงเทพฯ และก็ขยายต่อไปเรื่อย ๆ จนถึงปัจจุบันมีทั้งหมด 12 โรงเรียน (ยกเว้นวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ) ก็น่าจะเป็นเครื่องชี้ว่ามูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ในฐานะเจ้าของโรงเรียนทั้ง 12 แห่ง มีบทบาทในการพัฒนาบุคคลให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ตามแนวความหมายของการศึกษาอยู่มิใช่น้อย ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าโรงเรียนมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย น่าจะมีความพร้อมและสมบูรณ์มากในส่วนต่าง ๆ ของการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษา แต่โรงเรียนได้เริ่มก่อตั้งมานานและเจริญเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ ไปตามจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ ก็น่าจะมีปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนเกิดขึ้นในการจัดบ้าง

ดังนั้นความสำคัญและความจำเป็นในการศึกษา ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย จึงเป็นสิ่งที่ควรจะศึกษาและทำการวิจัยขึ้น เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ตลอดจนเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องและได้ผลดียิ่ง ๆ ขึ้นไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษา ในโรงเรียนมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษา ในโรงเรียนมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัด และดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ระหว่างผู้บริหารกับครูผลศึกษา

สมมติฐานในการวิจัย

1. โรงเรียนมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ทั้ง 12 แห่ง มีสภาพและปัญหาของการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษา ในระดับต่าง ๆ ที่สามารถศึกษาได้
2. ความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผลศึกษาของโรงเรียนมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาของการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษา ในโรงเรียนของมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยเท่านั้น

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียนของมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย คือ โรงเรียนเอกชนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ที่มีมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

เป็นเจ้าของ จัดสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ยกเว้นโรงเรียน
อัสสัมชัญพาณิชย์ ซึ่งรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มาศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษา

โรงเรียนต่าง ๆ ของมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ทั้ง 12 โรงเรียน
และ ปี พ.ศ. ที่ก่อตั้งขึ้น

1. โรงเรียนอัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร ตั้งเมื่อ พ.ศ. 2428
2. โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพมหานคร ตั้งเมื่อ พ.ศ. 2463
3. โรงเรียนมงฟอร์ต เชียงใหม่ ตั้งเมื่อ พ.ศ. 2475
4. โรงเรียนอัสสัมชัญพาณิชย์ กรุงเทพมหานคร ตั้งเมื่อ พ.ศ. 2482
5. โรงเรียนอัสสัมชัญศรียาชา ชลบุรี ตั้งเมื่อ พ.ศ. 2487
6. โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ตั้งเมื่อ พ.ศ. 2491
7. โรงเรียนอัสสัมชัญ ลำปาง ตั้งเมื่อ พ.ศ. 2501
8. โรงเรียนอัสสัมชัญ ธนบุรี ตั้งเมื่อ พ.ศ. 2504
9. โรงเรียนอัสสัมชัญ ระยอง ตั้งเมื่อ พ.ศ. 2506
10. โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี ตั้งเมื่อ พ.ศ. 2508
11. โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา ตั้งเมื่อ พ.ศ. 2510
12. โรงเรียนอัสสัมชัญลำไทร สมุทรปราการ ตั้งเมื่อ พ.ศ. 2522

ภราดาคณะเซนต์คาเบรียล เป็นคณะนักบวชปฏิญาณตนถือศีลพรหมจรรย์ อุทิศตนเพื่อ
การศึกษาของเยาวชนและกิจการกุศลอื่น ๆ

อธิการ หมายถึง หัวหน้านักบวชที่ทำหน้าที่ปกครองดูแลนักบวช ครู และนักเรียน มี
อำนาจสูงสุดในการบริหารโรงเรียน

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้บริหารสูงสุดในโรงเรียน ได้แก่ อธิการโรงเรียน และผู้บริหาร
ระดับอื่น ๆ ได้แก่ อาจารย์ใหญ่ หรือหัวหน้าฝ่ายวิชาการ หรือหัวหน้าแผนกของโรงเรียน
มูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

ครูพลศึกษา หมายถึง หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัย หรือ ครูผู้สอน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
ให้ทำหน้าที่รับผิดชอบการสอนวิชาพลศึกษาทั้งมีคุณวุฒิและไม่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา ในโรงเรียนมูลนิธิ
คณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษา ในโรงเรียนมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย
2. ทำให้ทราบปัญหาต่าง ๆ ในการจัดและดำเนินโปรแกรมผลศึกษา ในโรงเรียนมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย
3. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนวิชาผลศึกษาในโรงเรียนมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ในการแก้ไขปรับปรุงการจัดและการดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น